

λείποντος, συνῆσθα ἄν τῷ καὶ τὸν ἐνταῦθα διέτριβες βίον· ὁ καὶ τεκμαίρου ἀπὸ τῶνδε· ἔνθα γὰρ φερωνύμως πολὺς καὶ ἄφθονος πάρειμι, ἐνταῦθα σὺ διδασκάλους σαυτῆς ἀξίους ὠνομένη, βέλτιόν τε θεραπεύη καὶ πλείοσι συγγίγη, δι' ἐμὲ ῥαδίως πλησιάζουσα· ἔνθα δὲ μὴ, ἐνταῦθα δὴ πάνυ εὐτελῆς τυγχάνεις οὔσα, καὶ που καὶ παντάπασιν ἠγνοημένη, ἀντὶ σοῦ δ' ἀμάθεια κρατεῖ καὶ δεινὴ ψευδοπαιδεία. Ἄλλ' οἴμοι, οἷα ἀνθ' οἷων πρὸς σοῦ ἀμείβομαι! καίτοι γὰρ ἐμοῦ ἄνευ οὐχ οἷόν τ' οὐδὲν κατορθοῦσθαι· τῶν δεόντων, ὅμως μέντοι αἰεὶ ἀπὸ γενέτεως ἀκούω σου κακὸν εἶναι τὸν Πλοῦτον λεγούσης καὶ μὴ ἐπιθυμεῖν τοὺς ἀνθρώπους διδασκούσης, καὶ πρὸς τὸ μετρίων δὲ δεῖσθαι οὕτω παιδεύουσης, ὥστε πάνυ ὀλίγα κεκτημένους, πάνυ ῥαδίως ἔχειν ἀρκοῦντα. Ταῦτ, ὦ Παιδεία, σφόδρα με λυπεῖ καὶ εἰς ὀργὴν φέρει, ἀδίκως γιγνόμενα.

Παιδ. ὦ κράτιστε Πλοῦτε, νῶ γε ἄμφω χρῆμα ὑπήρημα καλλίστον ἀνθρώποις, σὺ μὲν ἀπερίττως αὐτῶν ὑπηρετεῖν ταῖς χρεῖαις, ἐγὼ δ' ἀρετὴν διδάσκειν καὶ τῷ Κρείττονι προσάγειν ἐς δύναμιν καὶ συνάπτειν, ἀφ' οὗ δὴ πολὺ ἀφεστᾶσι δι' ἀμαρτίαν ἀπαλλοτριωθέντες. Ἄρ' οὖν διατετέλεκας τοὺς τεθειμένους φυλάττων ὄρους, ἢ πάλαι καταπατήσας ἐκβέβηκας; ἀπόκριναί, ὦ γαθέ.

Πλοῦτ. Ἄκων γε. Παιδ. Αὐτὸς τοίνυν κακὸς ὁμολογεῖς γεγονέναι μέγ' ἐργασάμενος κακόν. Πλοῦτ. Τὸ ποῖον φῆς; Οὐ γὰρ ζύνοῖδα.

Παιδ. Ἐγὼ σοὶ φράσω. Ἐπεὶ γὰρ οὐκ αἰεὶ καὶ πανταχοῦ γῆς οὕτως ἔμεινας, ὥστε ἅπανσι κοινὸν εἶναι κτῆμα καὶ αὐτὸ τοῦτο χρῆμα λέγεσθαι, ὅπερ σοὶ πάλαι ἦν ὄνομα

